

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 94/02-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júla 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Š. K., bytom Z., zastúpeného komerčným právnikom JUDr. A. B., Ž. n. H., ktorou namietal porušenie základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. júna 2002 doručená sťažnosť Š. K., bytom Z. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného komerčným právnikom JUDr. A. B., Ž. n. H., ktorou namietal porušenie základného práva na spravodlivé súdne konanie garantované ustanovením čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11 (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím (uznesením) Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) č. k. Er 2271/01-41 z 21. januára 2002, ktorým boli zamietnuté námietky

sťažovateľa (v spore povinného) proti exekúcii na uspokojenie pohľadávky Všeobecnej zdravotnej poisťovne vo Zvolene (ďalej len „zdravotná poisťovňa“) Protokolom o kontrole č. 2367/98 a rozhodnutiami (platovými výmery) tejto zdravotnej poisťovne č. 2367/98, 2367/98/1 a 2367/98/2 z 5. augusta 1998 o úhrade dlžného poistného (nedoplatku na stanovenom odvode poistného na zdravotné poistenie), sankcie a poplatku z omeškania.

Sťažovateľ žiadal ústavný súd o „odpustenie lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona č. 124/2002 Z. z. z dôvodu, že ním napadnuté rozhodnutia ...“ boli vydané a právoplatné pred účinnosťou tohto zákonného ustanovenia. Sťažovateľ navrhoval, aby ústavný súd „zrušil v plnom rozsahu Uznesenie OS Zvolen čís. Er 2271/01-41 zo dňa 21. januára 2002 a tiež Protokol o kontrole č. 2367/98 zo dňa 5. 8. 1998 a tiež Platobné výmery č. 2367/98, 2367/98/1, 2367/98/2 zo dňa 5. 8. 1998 Všeobecnej zdravotnej poisťovne, Hviezdoslavova 38, Zvolen a vec vrátil na ďalšie konanie“.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho

prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene a návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ namietal nezákonnosť postupu zdravotnej poisťovne pri výkone kontroly správnosti odvodu poistného na zdravotné poistenie a z toho vyplývajúce závery zdravotnej poisťovne voči nemu, ktorý (postup) mal v konečnom dôsledku spôsobiť porušenie ním označeného základného práva. Okresnému súdu sťažovateľ vytýkal, že sa nezaoberal námietskou protizákonného postupu zdravotnej poisťovne, lebo pokiaľ by sa bol zaoberal všetkými jeho námietskami, „tak by bol dospel k celkom inému záveru“. Z uvedeného dôvodu, podľa tvrdenia sťažovateľa, okresný súd porušil jeho vyššie uvedené základné právo chránené dohovorom.

Sťažovateľ neuviedol, či na obranu svojich vyššie uvedených tvrdení využil možnosť danú mu § 58 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov („právoplatné rozhodnutie poisťovne je preskúmateľné súdom podľa osobitných predpisov“), teda či sa dožadoval preskúmania zákonnosti ním napadnutých rozhodnutí a postupu zdravotnej poisťovne v rámci správneho súdnictva upraveného v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. (Súdne konanie o námietskach povinného proti exekúcii nariadenej právoplatným a vykonateľným exekučným titulom je konaním vykonávacím, v ktorom sa už neskúma zákonnosť postupu predchádzajúcemu ich vydaniu, ale len existencia samotného exekučného titulu.)

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia,

ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom (ktorého nedodržanie nemôže ústavný súd odpustiť) na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 citovaného zákona).

Sťažovateľ k svojej sťažnosti predložil napadnuté rozhodnutia bez označenia ich právoplatnosti. Ústavný súd nepovažoval za nevyhnutné vyzvať sťažovateľa na oznámenie termínu ich právoplatnosti, lebo z obsahu sťažnosti, a najmä zo žiadosti „o odpustenie lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zák. č. 124/2002 Z. z.“ mal za dostatočne preukázané podanie sťažnosti po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júla 2002